PESCARUL

basm popular polon

PESCARUL

basm popular polon

A fost odată un pescar cu numele Martin. Trăia cu nevasta sa pe malul unui lac. Mergea cu barca să prindă pește, dar prindea foarte puțin. De aceea trăiau în sărăcie.

A fost odată un pescar cu numele Martin. Trăia cu nevasta sa pe malul unui lac. Mergea cu barca să prindă pește, dar prindea foarte puțin. De aceea trăiau în sărăcie.

Anii treceau și Martin avu numai supărări. Mai întîi i se îmbolnăvi soția, apoi îi arse casa. Își clădi alta nouă. De la pescuit însă, tot cu traista goală se întorcea.

Anii treceau și Martin avu numai supărări. Mai întîi i se îmbolnăvi soția, apoi îi arse casa. Își clădi alta nouă. De la pescuit însă, tot cu traista goală se întorcea.

Într-o zi soția ii spuse:
— Bătrînii povestesc că trebuie să atirni de năvod un os din aripa unei găini negre și peștii vin singuri în plasă. Avem o singură găină ...

Într-o zi soția ii spuse:
— Bătrînii povestesc că trebuie să atirni de năvod un os din aripa unei găini negre și peștii vin singuri în plasă. Avem o singură găină ...

Martin, cu părere de rău, se duse la coteț. Cînd puse mina pe găină, o auzi vorbind:

— Dăruiește-mi viața și-ți spun o taină: pe celălalt mal e un copac. În scorbură, vei găsi o comoară.

Martin, cu părere de rău, se duse la coteț. Cînd puse mina pe găină, o auzi vorbind:

— Dăruiește-mi viața și-ți spun o taină: pe celălalt mal e un copac. În scorbură, vei găsi o comoară.

Omul se urcă în barcă şi ajunse la celălalt mal. Se opri sub copac şi observă că în vîsc luceşte ceva. Se urcă repede şi descoperi o mulţime de bani de aur.

Omul se urcă în barcă şi ajunse la celălalt mal. Se opri sub copac şi observă că în vîsc luceşte ceva. Se urcă repede şi descoperi o mulţime de bani de aur.

Întinse mîna şi auzi o voce:

— Poţi să iei numai un ban. Cînd vei avea nevoie, te întorci aici, dar numai pentru un ban.

Întinse mîna şi auzi o voce:

— Poţi să iei numai un ban. Cînd vei avea nevoie, te întorci aici, dar numai pentru un ban.

Pescarul văzu lingă malul lacului o fată frumoasă. Era Zîna apelor. Ea îi făcu un semn prietenos cu mîna şi dispăru. Martin luă un ban şi comoara pieri.

Pescarul văzu lingă malul lacului o fată frumoasă. Era Zîna apelor. Ea îi făcu un semn prietenos cu mîna şi dispăru. Martin luă un ban şi comoara pieri.

Trecură ani. Martin şi soţia aveau acum de toate. El nu se mai ducea la pescuit, dormea pînă tîrziu. Se făcu tot mai leneş.

„Ce-ar fi să iau toată comoara?“ se gîndea el deseori.

Trecură ani. Martin şi soţia aveau acum de toate. El nu se mai ducea la pescuit, dormea pînă tîrziu. Se făcu tot mai leneş.

„Ce-ar fi să iau toată comoara?“ se gîndea el deseori.

Într-o zi, luă barca și se duse la copac. Începu să pună banii în traistă. Deodată, copacul trozni și căzu în lac. Cînd Martin își reveni, zăcea la pămînt, iar traista era goală.

Într-o zi, luă barca și se duse la copac. Începu să pună banii în traistă. Deodată, copacul trozni și căzu în lac. Cînd Martin își reveni, zăcea la pămînt, iar traista era goală.

Lacul era întunecat. Pe valuri se legănau flori de liliac. Poate că erau din cununa Zînei apelor. Înțelese atunci că ea l-a pedepsit pentru lăcomia sa.

Lacul era întunecat. Pe valuri se legănau flori de liliac. Poate că erau din cununa Zînei apelor. Înțelese atunci că ea l-a pedepsit pentru lăcomia sa.

Și acum, în-apusul soarelui, valurile lacului strălucesc ca aurul,
ca și cum acolo se ascunde comoara. Iar valurile parcă șoptesc:
„Cea mai prețioasă comoară este munca omenească cinstită.“

Și acum, în-apusul soarelui, valurile lacului strălucesc ca aurul,
ca și cum acolo se ascunde comoara. Iar valurile parcă șoptesc:
„Cea mai prețioasă comoară este munca omenească cinstită.“

sfîrșit

reeditare 1986

sfîrșit

reeditare 1986

CORONIȚA DE ROUĂ

Poveste populară franceză

CORONIȚA DE ROUĂ

Poveste populară franceză

A fost odată un rege care avea o singură fată. Și cum era una la părinți, îi împlinea toate poftele.

A fost odată un rege care avea o singură fată. Și cum era una la părinți, îi împlinea toate poftele.

Într-o dimineață, se plimba prin grădină. Văzind picăturile de rouă ca
niște perle pe flori și frunze, a stat și le-a admirat.

Într-o dimineață, se plimba prin grădină. Văzind picăturile de rouă ca
niște perle pe flori și frunze, a stat și le-a admirat.

Alergă apoi la rege și-i spuse: „Dă poruncă să mi se facă o coroniță
din picăturile de rouă! Sînt mai frumoase decît perlele.“

Alergă apoi la rege și-i spuse: „Dă poruncă să mi se facă o coroniță
din picăturile de rouă! Sînt mai frumoase decît perlele.“

Tatăl ei știa că așa ceva nu e cu putință. Dar atîta a plîns fata, încît au fost chemați giuvaergiii cei mai pricepuți din ținut și li s-a poruncit: „Dacă pînă în trei zile și trei nopți nu veți face o coroniță din rouă, vi se va tăia capul; cel care o va face va primi zece saci cu galbeni.“

Tatăl ei știa că așa ceva nu e cu putință. Dar atîta a plîns fata, încît au fost chemați giuvaergiii cei mai pricepuți din ținut și li s-a poruncit: „Dacă pînă în trei zile și trei nopți nu veți face o coroniță din rouă, vi se va tăia capul; cel care o va face va primi zece saci cu galbeni.“

A doua zi se întîlniră toți giuvaergiii să se sfătuiască. Cel mai bătrîn spuse: „Fiți pe pace, căci eu o să vă salvez.“

A doua zi se întîlniră toți giuvaergiii să se sfătuiască. Cel mai bătrîn spuse: „Fiți pe pace, căci eu o să vă salvez.“

A treia zi de dimineaţă, el se duse la palat şi-i vorbi regelui: „Coroniţa o voi face, dar cu condiţia ca perlele de rouă să le iau din mîna prinţesei.“

A treia zi de dimineaţă, el se duse la palat şi-i vorbi regelui: „Coroniţa o voi face, dar cu condiţia ca perlele de rouă să le iau din mîna prinţesei.“

Au mers în grădină. Copila încercă să ia o picătură de pe o frunză, dar roua i se risipi în palme. Şi tot aşa a încercat cu atîtea altele o dimineaţă întreagă.

Au mers în grădină. Copila încercă să ia o picătură de pe o frunză, dar roua i se risipi în palme. Şi tot aşa a încercat cu atîtea altele o dimineaţă întreagă.

În cele din urmă, se uită la giuvaergiu şi se înroşi toată. Alergă apoi la tatăl ei şi-i făgădui că nu-i va mai cere lucruri cu neputinţă de înfăptuit.

În cele din urmă, se uită la giuvaergiu şi se înroşi toată. Alergă apoi la tatăl ei şi-i făgădui că nu-i va mai cere lucruri cu neputinţă de înfăptuit.

Iar bătrînul cel înțelept luă galbenii dăruiți de rege și-i împărți cu ceilalți giuvaergii.

Iar bătrînul cel înțelept luă galbenii dăruiți de rege și-i împărți cu ceilalți giuvaergii.

SFÎRȘIT

Producție 1982

SFÎRȘIT

Producție 1982

AUTOR SCENARIU: **Prof. Estera Zincă**

METODIST: **Prof. dr. Vasile Roşca**

REDACTOR: **Lucia Alexandru**

DESENE: **Dumitru Hojbotă**

MONTAJ: **Ana-Maria Niţă**

AUTOR SCENARIU: **Prof. Estera Zincă**

METODIST: **Prof. dr. Vasile Roşca**

REDACTOR: **Lucia Alexandru**

DESENE: **Dumitru Hojbotă**

MONTAJ: **Ana-Maria Niţă**